

ka ovat kaikkeen siihen syypää. TOBIAS — Sinä teet oikein poikani, sillä ei mikään ole sen halvempaa kuin olla rikkuri. Ja työläisten tappiot ovat vahingoksi kaikille yleisesti, olkoonpa ne sitten poliittista tai taloudellista laatua. Elämäni kokemus oli kylliksi rääkää opettamaan minikääläisen osan saa työläisen yksityisetujen yhteiskunnassa.

URHO — Kyllä se on vaari totta, että köyhää ei pidetä minäkään arvoisena, sen olen jo minäkin kokenut. — Mutta kai sitten sait työtä?

TOBIAS — Saimme keväällä, vaan toisesta paikasta. Ja sitten menin Lailan kanssa naimisiin. Mutta monta vastoinkäymistä saimme sitten kokea ennenkuin elämä tänne asti ehti, mutta olemme sentään monta lakkoa voittaneetkin.

(Hilja on tullut sisälle vaarin pahuessa).

URHO — No se onkin jotain, että aina voittaisimme kaikki lakot. Minä kun kasvan täydeksi mieheksi, niin olen aina kaikessa mukana ja samoin koetan kehittää toisiakin.

TOBIAS — Niin, tee se, rakas lapsi.

HILJA — Nyt on voiton aika, kai Urho on jo siitä ilmentanut?

TOBIAS — Sen saavutus oli jo edeltäpäin varma. (Urholle) Urho, mennäänpä me vähän jaloittelemaan. On niin kaunis toukokuun päivä, että ei malta sisällä olla. Muutenkin näemme siellä miltä miehet näyttävät tänä heidän ilopäivänään...

URHO (nousee ylös). — Mennään, mennään! (Riemastuen) se on varmasi kaunis näky! (Tobias ja Urho menevät ulko-ovesta).

HILJA (Itsekseen) — Nyt on kaikki onnellisesti ohi. Kaarlo on kai pian täällä sitä ilosanomaa tuomassa, jonka jo tiedän. Pian tällainen tieto kulkee. Nyt minä järjestän kaikki kotiani varten. Alan ommella vaatteita kotitarpeiksi heti, sillä nyt tienestini siihen tarkoitukseen joutaa... se se on parhain asia. Eläköön voiton päivät! — Mutta äiti on kai keittiössä yksin eikä tiedä mitä on tapahtunut. (Menee jonstavin askelin vasemmalle).

(Kaarlo ja Toivo tulevat ulko-ovesta sisään).

TOIVO — Käy istumaan. Täällä ei näy ketään, mutta lie nevat tuolla keittiön puolella. Kyllä se olikin aika harmi herroille, kun piti myöntää, mutta se onkin voiman mahti, joka panna heidät toiste vähemmälläkin myöntämään...

KAARLO — Ja myöntävät kyllä, kun näkevät, että täällä onkin liian kova muuri heidän murrettavakseen. Kyllä se yksimielisyys on todellakin voimaa!

TOIVO — Mutta kahvikulta nyt on tarpeen. Menenpä katsomaan, että sitä saamme. (Poistuu).

KAARLO (Yksin) — No nyt ei minulta puutu muuta kuin Hilja tyttöseni, sitten on elämä onnelaa tällä kertaa... ja mikäpä sen estäisi tulevaisuudessaan.

(Hilja tulee sisälle).

HILJA — Kaarlo, Kaarlo! Te voititte! Mikä onni!

KAARLO (rientää Hiljaa vastaan ja tarttuu häntä vyötäisiltä) — Joko sen tiesit. Eikö todellakin onni! Ja sinusta vielä onnennuru! Tule minulle! On niin kaunista, että saa taistella ja voittaa oikeuden puolesta... sinun tähtesi ja kaikkien tähden. Tahdon elää ja taistella vastakin ja toivon, että sinä tuet minua elämäni matkalla... aina niin kuin tähänkin asti. (Painaa Hiljan rintaansa vasten).

HILJA (Irtottaa itsensä) — Kaarlo rakas, aina tahdon seistä rinnallasi, sillä tahdon elää sinulle ja oikeudelle sinun kanssasi, sillä tiedän että köyhyyttä emme voi muuten torjua.

(Toivo ja Emmi tulevat vasemmalla. Emillä on kahvitartot kädessä, jonka laskee pöydälle sülle kirjoja syrjään).

TOIVO — Nyt saamme kahvia ja juomme oikeen joukolla päivän kunniaaksi.

EMMI — Kyllä kannattaakin! Oikein minä tunsin itseni nureksi, kun kuulin päivän tapahtuman. Mutta missä on vaari?

HILJA — Meni ulos Urhon kanssa. Urho näkyy tulleen kotiin koulusta.

TOIVO — Ehkä ovat lähellä. Huudampa hei! kahville. (Aukasee oven ja huutaa) Vaari hoi! (huomaa tulijat). Ka tuosapa he tulevat. Tulkaa kahville. (Tobias ja Urho tulevat sisälle).

EMMI — Ka, onhan se Urhonkin tullut koulusta.

URHO — En halunnut juhlapäivänä olla koulussa. Me kaikki lähdimme.

EMMI — No mitäpä se haittaa, vaikka oletkin pois, onhan sieltä pitänyt muidenkin olla pois. Mutta mitä se opettaja sanoi, kun hän niin kovasti vastusti lakkoa koko lakon ajan?

URHO — Mitäpä hän. Ei muuta kun jäi seisomaan ja katsomaan. Ei ne halusta kaikki lähteneet, mutta he pelkäävät uilkkua niin eivät viitsineet jäädä kouluun.

TOIVO — Mutta kahvi jäähtyy, istutaampas juomaan.

EMMI — Todellakin, ei toki jäädytetä. (Istuvat pöytänsä ja juovat kahvia, jonka Emmi kaataa kuppeihin).

TOBIAS — Todellakin. Sinä Urho tule minun viereeni.

HILJA — Niin Urho ja Vaari vierekkäin ja isä ja äiti vierekkäin ja minä ja Kaarlo vierekkäin. (Vetää Kaarloa kädestä) Kas näin! Nyt on kaikki sopuisuudessa.

TOIVO — Katsoppas nyt muori kulta kuinka tämä on herttaisen näköistä... kaikki paritain... (Katselle veitikkamaisesti). Vaari ja Urho, siinä onkin oiva pari. Sopivat yhteen kuin vuoltut, puhumattakaan Kaarlosta ja Hiljasta.

HILJA — Kaisos isää! Etkö sinä sitten somalle näytäkään... onko äiti liian rypynen?

TOIVO — Kas tyttöseni... aivan itseni unhotin. Sitä että äidin posket ovat rypyiset en ole ollenkaan huomannut (Katsoo Emmaa). Kuinka vähän olen

kaan sinuun huomiotani lainannut. Aina olet ollut minulle yhtä kallis, joten en ole vanhentumistasi huomannut. Mutta äiti rakas, jos oletkin vanhentunut ovat rypypysi kullan kalliit, sillä sinun avullasi olen voinut niin monen kovan kamppailun seistä. Monta kertaa olisin ehkä jo horjunut, jos en olisi nähnyt sinun niin tarmokkaana seisovan kantaa aina puolet taakasta. Olet aina asemamme huomannut ja siksi sinulla on riittänyt tarmoa. Sitä kalliimmat ovat rypypysi Emma rakas. (Puristaa Emmän kättä).

TOBIAS — Kuinka minua ihahtuttaa tämä teidän toistenne ymmärtäminen, lapset. Ja että mies huomaa naisen tasa-arvoisuuden välttämättömyyden. Näiden kahden sukupuolen s.o. naisten ja miesten yhteisymmärrys ja tasaarvoisen luottamuksen toisiin ja, että kasvattaisitte tulevat lapsennekin samanlaiseen elämään ymmärrykseen.

HILJA ja KAARLO (Yhtäaikaa) — Kiitos isä. Se on päämäärämme.

TOBIAS — Ja tällaisena voiton päivänä kunnia pysyköön mielessänne niiden muistoksi, jotka ovat elämänsä taistelussa uhranneet... Tämäkin voitto vei monta... näkää näännyttää heiko... näemme lapsemme pareilla ja kyneleet vuotavan äitien kiihtuneita kasvoiltaan... näemme isien allepäin painuneet katseet. Se on mammonan jumalan palvelijain suurin nautinto... Mutta täydellinen voitto saavutetaan silloin kuin meidän voimamme mahti puristaa heitä sekä poliittisella, että taloudellisella alalla.

TOIVO — Se on aivan niin kuin vaari sanoo. Siis lapset painakaa se mieleenne. Mutta nyt äiti meidän on saatava hyvä päivällinen pitkästä aikaa.

EMMI — Sen valmistan heti, kun saan maukasta lihaa ensin. (Poistuu vasemmalle).

KAARLO — Ja me Hilja mennään pienille ostoksille sillä aikaa kun ruoka valmistuu. (Poistuvat oikealle).

TOIVO — Ja minä autan äitiä tuolla keittiössä. Ei taida olla yhtään puita. (Menee Emmiin jäleksi). Urho ja Tobias jäävät kahden).

URHO — Nyt vaari minä voin opetella lakkaamatta ja sinun pitää minua ohjata. Kas tässä teen äidille suolasalkun. (Ottaa veitsen ja laudanpalan käyden vuolemaan). Niin ja sinä kerrot sitten muistojasi ja meillä on oleva niin hauskaa. (Tobias istahtaa väsyneenä tuolille). Vaarikulta, miksi olet niin kalpea... oletko sairas? (Rientää Tobiaksen luo ja koettaa häntä tukea, vaan Tobias vaipuu alas lattialle).

VOI, vaari, vaari... mikä sinulle tuli? (Hätäisesti) Äiti, äiti, voi, voi vaari kuolee... voi vaarikulta... miksi kuulet juuri nyt. (Vaipuu itkien Tobiaksen viereen).

(Emma ja Toivo rientävät sisälle).

TOIVO — Mitä hankö, isäni! (Katselle säikähtyneenä). Niin hän on kuollut. Tule lapsikultaseni. (Nostaa Urhon seisomaan.)

Älä itke lapseni. Vaari on saanut ikuisen levon. Hän on päättänyt elämänsä tehtävänsä. Nyt on sinun vuorosi alkanut elämän taistelussa, sinun vuorosi on jatkaa minun kanssani sitä työtä jonka hän keskenjätti, joka tosin ei ole mainehikasta, vaan jaloa ja sitkeää järkähtämätöntä taistelua köyhälistön oikeuksien puolesta. Jospa kaikki olisivat hänen laisiaan, niin asemamme olisi turvattu...

URHO (Murtuneena) — Oi isä... minä tahdon sen tehdä... mutta menetin hänessä niin paljon... ja varsinkin juuri nyt... vaarikulta, sinun elämäsi työ oli puhdasta rakkautta tulevaa sukupolvea kohtaan... sen vaikutus ei koskaan häviä... ei myöskään muistosi... lepää rauhassa vaarikulta.

TOIVO ja EMMI (Yhtäikaa) — Niin, isä, lepää rauhassa. (Esirippu laskee).

KIRJEENNE EIVÄT HUKU,

kun tilaatte Toverista leimasimen, jolla painatte nimenne ja osoitteen kirjeluoren kulmaan ennenkuin sen panette postila. Leimasimet, joissa on kolme riviiä, rivin leveys eli yll kahden tuuman, maksavat 75c.

PORTLANDIN S. S. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-ilta, kello 8. — Osoite: 712 Montana Ave.

ROSSLAND, B. C., Canada, S. S. Osaston (Box 454) ompeluseura kokoontuu joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena torstai-ilta kello 7:30 Kansanhuoneessa, jossa S. S. osaston kokouksetkin ovat joka toinen sunnuntai kello 3 j.p.p.

ASTORIAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai-ilta, kello 8. Osoite: 262 Taylor Ave.

MULLAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään joka torstai Suomenhuoneella, kello 8 j.p.p. Kaikki tervetulleita.

WAUKEGANIN, Ill., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina, alkuun kello 2 j.p. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka kuukauden toisena torstaina, alkuun kello 2 j.p.p. Kahvia kokouksen loputtua.

STOCKETTIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään joka torstai-ilta kello 7. Saapukaa kaikkiin.

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 j.p.p. Huom! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ahijofassa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osoite: 315-10th St., Hoquiam, Wash.

Jos olette

Kipeä

Pyytäkää VAPA LÄÄKE KIRJA No 5.

Jos on yli 25 erilaista miesten ja naisten tautia on selitetty, sekä täydellinen luettelo suomalaisista lääkkeistä. Lähettäkää taudin nimi eli taudin oireet ja me esitämme teille mikä lääke olisi tilattava, lääkkeen hinnan y. m. (Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä vaan lösi suomalaisia lääkkeitä.)

(Tämän kirjan saatte vapaasti, ja pitäisi olla jokaisen suomalaisen kodissa, sillä ette tiedä, koska tarvitsette sitä... Varokaa humpuukilääkkeitä ja humpuuki tohtoria....

—Lignell'in Apteeki on suurin—
—suom. Apteeki Yhdysvalloissa—
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.